

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 33 เมื่อสองสาว เอมิกับนัตซีไปเข้าค่ายเด็กครั้งที่13ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

โพสต์เมื่อ พ.ศ. 16, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });

เมื่อวันที่11-13 พ.ศ.56 ที่ผ่านมามีโอกาสส่งเอมิกับนัตซีไปเข้าค่ายเด็กครั้งที่13 ของคณะทันตแพทย์. มหาวิทยาลัยมหิดล. นับว่าเป็นครั้งแรกของนัตซีที่จะต้องไปค้างคืนเพียงลำพังโดยที่ไม่มีคุณแม่มาคอยนอนกอด คิดว่านัตซีจะยอมไปไหมนะ. แต่พอที่เอมิบอกว่าอยากไปเข้าค่าย นัตซีก็นึกอยากจะไปด้วยบ้าง. ส่วนเอมินั้นเคยได้ไปเข้าค่ายวิทย-คณิตที่ทางโรงเรียนสาธิตเกษตร พหุภาษา จัดให้ไปค้างคืนที่สวนนงนุช พัทยามาแล้วเลยพอมีประสบการณ์ว่าสนุกสนานแค่ไหน การพักค้างคืนข้างนอกบ้านจึงเป็นเรื่องสบายมากสำหรับเอมิจึง. และงานนี้ก็เลยเป็นการเข้าค่ายที่แสนสนุกสนานด้วยความยินยอมพร้อมใจของสองสาวน้อย. การสมัครไปค่ายครั้งนี้สืบเนื่องจากลูกน้องของคุณพ่อนั้นเคยเป็นเด็กกิจกรรมอยู่ที่มหิดล และเคยพาเด็กๆไปออกค่ายมาแล้ว พอคิดว่าเริ่มมาคุ้นเคยกับเอมิและนัตซีช่วงที่ได้ไปเที่ยวปีใหม่ที่ผ่านมามีโอกาสชวนให้มาลองเข้าค่ายเด็กกันดู. ค่าสมัครไม่แพงมาก 1,300บาทต่อคนรวมทุกอย่างแล้ว. ทั้งค่าอาหารค่าเดินทางและที่พักรวมถึงกิจกรรมต่างๆที่เหล่าบรรดาพี่ๆที่ดูแลค่ายจะสรรหา

เมื่อสองวันก่อนที่จะออกเดินทางได้รับข้อมูลทางเมลเรื่องการเตรียมตัวสำหรับการเข้าค่าย สิ่งที่น่าจะทำให้เตรียมตัวคือ. . .
ขอให้น้องๆเตรียมตัวเตรียมใจไว้กับความสนุกและความสุขความอบอุ่นที่พี่ๆในค่ายจะมอบให้. เตรียมความร่าเริง แจ่มใส และพร้อมรับมิตรภาพใหม่ๆจากเพื่อนใหม่และเพื่อนเก่าที่เคยเจอกันมาแล้ว. อย่างอื่นก็คือรายละเอียดของใช้ส่วนตัวซึ่งก็เป็นเรื่องพื้นฐานๆทั่วไป. นอกนั้นก็ไม่มีหมายกำหนดการใดๆให้ได้อ่านล่วงหน้าแล้ว. เด็กๆหรือลูกของเราจะเจอเจอกับอะไรบ้าง. อะไรมันจะลึกลับซับซ้อนขนาดนั้น

กลางคืนก่อนวันออกเดินทาง. สองสาวยังคงล้มลุกคลุกคลานกับการเล่น อ่านหนังสือ ดูการ์ตูน. ไม่ได้มีความรู้สึกตื่นเต้นอะไรมา. เอมิถามแคว่ว่าเตรียมของอะไรบ้าง ต้องเตรียมอะไรเพิ่มไหม ของครบหรือยัง. ส่วนนัตซีนั้นไม่ถามถึงเลย ให้คุณแม่จัดการเตรียมไปเลย. ดูซิขวามากเลย.ทั้งเอมิกับนัตซีเอง กว่าจะเข้านอนก็ตึกมากแล้วนอนหลับเป็นตายกันทั้งคู่เลย

ส่วนคุณแม่ก็เช็คของจัดกระเป๋าเข้าๆออกๆกันอยู่หลายรอบเพราะคิดว่าถ้าเป็นกระเป๋าเดินทางแบบล้อลากเดี่ยวลูกขึ้นลงรถจะลำบากเพราะเค้าบอกว่าเด็กต้องช่วยตัวเองได้หมด. เลยจัดใส่เป้สะพายหลังให้ทั้งสองคนก็ปรากฏว่าหนักไปหน่อย รื้อข้าวของเข้าๆออกๆจนแน่ใจก็ไปไปเกือบตี2 กว่าตัวดิฉันเองจะโอเคคิดว่าลูกสาวที่ตัวเล็กผอมบางทั้งสองคนจะแบกเป้สะพายไหว เอ้อละ.. มันก็ต้องลองดูละนะ

ตอนเช้าของวันที่ต้องเดินทาง พอบอกว่าต้องไปเข้าค่ายแล้ว ทั้งสองคนรวมถึงคุณพ่อที่ต้องไปสอนพิเศษที่มหาวิทยาลัยก็รีบอาบน้ำแต่งตัวไปส่งที่คณะทันตแพทย์ มหิดลที่อยู่แถวใกล้ๆอนุสาวรีย์ชัย นัตเจอกัน 8.00 น. พอไปถึงมีเหล่าบรรดาพี่ๆนักศึกษาที่มาช่วยดูแลน้องๆ กับผู้ปกครองเต็มไปหมดเลย. ลงทะเบียนกรอกข้อมูลเสร็จก็ชำระเงินและเข้าฟังการเปิดค่ายจาก อาจารย์ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของค่ายเด็กในครั้งนี้. มีการบอกถึงวัตถุประสงค์ของการจัดค่าย และให้เด็กๆทั้ง 20 คนยืนพูดแนะนำตัวเอง. และให้พี่เลี้ยงแต่ละคนแนะนำตัวเองว่าเป็นใคร มาจากที่ไหน เรียนอะไรอยู่ เลยได้ทราบว่าเด็กๆที่มาเข้าค่ายครั้งนี้มีช่วงอายุที่ต่างกันพอสมควร คือมีตั้งแต่ระดับชั้นป.1-ม.1 เลย ของนัตซีนั้นดูท่าว่าจะอายุน้อยสุดของเด็กที่มาเข้าค่ายครั้งนี้ก็เพิ่ง 6 ขวบเอง แต่ไม่เป็นปัญหาเพราะว่าช่วยเหลือตัวเองได้ อาบน้ำแต่งตัวกินข้าวเองได้สบายมาก.

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็บอกว่าเพิ่งพาลูกมาเข้าค่ายที่นี้เป็นครั้งแรกเหมือนกันแล้วก็ไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง. สิ่งที่เราเตรียมมาคือ เตรียมตัวกับเตรียมใจเหมือนกันเลย ส่วนพี่ๆที่ต่างมาแนะนำให้รู้จักกันก็มาจากหลากหลายคณะ แต่เป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่หรือจบแล้วจากม.มหิดลทั้งหมด พี่ๆส่วนใหญ่มาจากคณะทันตศ. คณะแพทยศาสตร์ คณะสาธารณสุข คณะวิศวะ วิทยาลัยดุริยางค์. และอื่นๆอีกมากมาย. แต่มารวมตัวช่วยกันดูแลน้องๆที่มาเข้าค่ายในครั้งนี้

พี่นักศึกษาที่เป็นบัดดี้กับนัตซีและเอมิ ชื่อพี่แอลกำลัง เรียนทันตศ. ปี4 อยู่ น่ารักมากๆเรียบร้อยดูเป็นกันเองและคอยเล่นกับเด็กด้วย.

พอพิธีเปิดค่ายเสร็จเรียบร้อยก็ถึงเวลาที่เด็กๆจะได้ร่วมกิจกรรมกับพี่ๆแล้ว. ก่อนที่ผู้ปกครองจะกลับพี่ๆให้เด็กๆมาสวัสดีพร้อมๆกับบอกให้คุณแม่ให้เรียบร้อยก่อน.

คุณแม่เลยถามพี่ๆว่าน้องต้องไปเจอกับอะไรบ้าง เลยได้รู้ว่าหลังป้ายชื่อที่น้องๆแต่ละคนห้อยอยู่ที่ค่อนนั้นมีโปรแกรมการเข้าค่ายทั้ง3วันสรุปเป็นตารางเอาไว้ด้วย ซึ่งมันเล็กมาก คุณแม่มองไม่เห็นตัวหนังสืออ่านไม่ออกเลย(ลืมเอาแว่นสายตายาวไปด้วย).ส่วนพี่ๆก็บอกว่าให้ถามจากน้องๆเองก็ได้หลังจากไปออกค่ายกลับมา

ก็เลยบอกสองสาวว่าไปเข้าค่ายให้สนุกและมีความสุขกับประสบการณ์ใหม่ๆในชีวิตนะลูก. ว่าแล้วก็จิบรำล่ำกันเดินออกจากห้องหันกลับไปมองสองสาว ปรากฏว่าไม่ได้สนใจคุณแม่เลย. หันไปฟังพี่ๆคุยกัน ไม่ได้มองมาที่ดิฉันเลย..

ผ่านไปคืนวันที่สองของการเข้าค่าย ได้รับโทรศัพท์จากพี่แอล

พี่แอลบอกว่านัตซีคิดถึงคุณแม่โทรมาให้ได้คุยกันแป๊บเดียวแล้วก็ต้องวางสายเพราะว่าจะไปสวดมนต์เข้านอนกันแล้ว. รู้จากนัตซีกับเอมิว่า พี่ๆใจดี ที่นี้สนุกดี น้ำเสียงร่าเริงแจ่มใสดี. รู้แค่นั้นเองละ. คุณแม่ก็เลยนัดสองสาวว่าเดี๋ยวพรุ่งนี้บ่ายสามโมงเดียวไปปรับที่คณะทันตนะจ๊ะ

เข้าสู่วันที่3 ของการเข้าค่าย. เตรียมไปปรับนัตซีกับเอมิตามที่ได้นัดกันไว้. ไปถึงบ่ายสามโมงกว่า. ผู้ปกครองบางท่านทยอยรับลูกๆกลับมาจากตึกของคณะแล้ว.

เข้าไปในสโมสรนักศึกษาที่นัดเจอกับพี่ๆ. เห็นนัตซีกับเอมียังเล่นรวมอยู่ในวงล้อมกลุ่มของพี่ๆนักศึกษาอยู่เลย.

เด็กๆกับพี่ๆมีการเขียนเฟร้นชิปแลกเบอร์โทรศัพท์กันด้วย. นัตซีใช้สมุดเฟร้นชิปทำมือที่ทำด้วยตัวเองให้ดูหน้าปกเป็นรูปภาพพิมพ์สีรูปไปไม้ขนาดต่างๆ.

พี่เลี้ยงหลายคนเข้ามาคุยกับคุณแม่พร้อมกับบอกว่าเอมิกับนัตซีน่ารักมาก. อารมณ์ดี ร่าเริงสนุกสนาน ช่างพูดคุย ให้ความร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆดีมาก

ช่วยเหลือและดูแลตนเองได้ดี. โดยเฉพาะน้องนัตซีจะเป็นที่ชื่นชอบมากเพราะว่าน่ารักซื่อสัตย์มากๆเลยละ. เลยบอกว่าลูกคนเล็กช่างคุยช่างอ่อนน้อมมากละ.

โชคดียังไงก็ครั้งนี้มีพี่เอมิไปด้วย เลยไม่มีน้องแอ้งให้คอยช่วยซะ. เดี่ยวปีหน้าจะพามาเข้าค่ายอีก ลูกบอกว่าสนุกดีพอคุณพ่อมารับด้วยกัน

สองสาวต่างแย่งกันคุยเรื่องตัวเองตอนที่ไปเข้าค่าย. อายากังหันมาค่ะว่าสองสาวกลับมาถ่ายทอดประสบการณ์การไปเข้าค่ายว่าเป็นอย่างไรบ้าง

เอมิกับนัตซีเล่าให้ฟังว่า วันแรกจากตอนที่อยู่ในคณะทันตแพทย์ มหิดล. พี่ๆพานั่งรถเมล์ไปลงเรือข้ามฟาก ไป ร.พ.ศิริราช.

นัตซีบอกว่าหนูได้ไปหาในหลวงด้วยแต่ไม่ได้พบหรอกนะค่ะ ดิฉันเลยอดเข้าใจว่า ใครเค้าจะพาไปพบในหลวงละจ๊ะ คิดว่าพี่ๆคงจะพาทัวร์ที่คณะทันตะ

แล้วไปทัวร์ต่อที่ รพ.ศิริราช. ละมั้ง. จากนั้นก็เล่าต่อว่า พี่ๆ พานั่งรถไฟจริง ๆ ไปที่ศาลาเย้า(นึกในใจว่า

รถไฟมันก็ต้องเป็นรถไฟจริง ๆ นะลูก)สองสาวตื่นเต้นมากเพราะเกิดมายังไม่เคยนั่งรถไฟไปไหนเลยเพิ่งเป็นครั้งแรกที่เดินทางด้วยรถไฟ.

จากนั้นก็ลงเดินจากสถานีไปยังที่มหิดล ศาลายา. (โอ้!คุณแม่ไม่แปลกใจแล้วละค่ะว่าทำไมหน้าของสองสาวจึงได้คล้ายด้าหมองชะขนาดนี้ขนาดมีหมวก

มีครีมกันแดดใส่กระเป๋ามาแล้ว. สงสัยว่าจะไม่เวิร์คแฮะ).

จากนั้นก็ทำกิจกรรมเยอะมากเลยแต่เรียงไม่ถูกว่าวันไหนทำอะไรบ้างแต่ที่จำได้มีทำกิจกรรมเกือบทุกประเภทเลยอย่างเช่น

๑. ทำขนมลูกชุบกินกันเอง แสนอร่อย ขนาดกลับมาถึงบ้านยังอยากจะทำให้คุณพ่อคุณแม่กินอีก

๑. สานกระดาษเป็นรูปปลาตะเพียน. พับเอาใส่กระเป๋ากลับมาบีบแบนหมดเลย

๑. พี่ๆสอนทำวุ้นแล้วเอามาเล่นกัน สนุกสนานมาก เป็นครั้งแรกอีกเหมือนกันที่ได้เล่นวุ้น เคยแต่เห็นคนอื่นเค้าเล่นกัน

๑. พี่ๆสอนจักรเย็บผ้าแล้วปั่นให้น้องๆนั่งท่าย มีพี่คนหนึ่งช่วยกันปั่นต้นมะขามเก็บมะขามใส่ถุงให้นัตซี เพราะนัตซีบอกว่าอยากเก็บไปฝากคุณพ่อ.

คุณพ่อชอบกินมะขาม. . สุดท้ายบรรดาพี่ๆต่างพากันมาช่วยเก็บกันใหญ่เลย (จากคำบอกเล่าของพี่ๆกับนัตซี)

๑. ทำสมุดเฟร้นชิป ตกแต่งด้วยการพิมพ์สีลงไปไม้แล้วเอามาแปะเป็นสวดลาย

๑. ประดิษฐ์อุปกรณ์ที่จะแยกน้ำเค็มให้กลายเป็นน้ำจืดได้. โดยใช้แคขวดน้ำพลาสติกธรรมดา

๑. พาไปทัวร์ตามคณะต่างๆรอบๆศาลายา เอมิบอกว่า ได้เห็นพี่ๆกำลังถ่ายทำหนังกันด้วย มีเก้าอี้สำหรับผู้กำกับหนัง มีการจัดแสงจัดไฟ

คนแสดงก็สวยด้วย(อันนี้ไม่หรือเปล่าก็ไม่รู้)

๑. มีการเขียนจดหมายติดสแตมป์ส่งถึงตัวเอง

๑. พาไปนั่งฟังดนตรีประเภทดนตรีคลาสสิก. เอมิรู้จักแคไวโอลิน เปียโน. เชลโล่. แล้วก็บอกว่ามีเครื่องดนตรีชนิดอื่นอีกแต่เรียกไม่ถูก.

เพลงที่พี่นักดนตรีเล่นให้ฟังก็เพราะมาก แต่จำชื่อยาวๆไม่ได้. สรุปว่าชอบมากที่ได้ฟังดนตรีเพราะๆ(. ส่วนนัตซีมีคำถามมาให้ทายว่า

เครื่องที่ให้จังหวะที่ติดอยู่กับตัวเราคืออะไร ตอนแรกไม่รู้เหมือนกันว่าจะตอบอะไร นัตซีเลยเฉลยให้ฟังว่า. มือของเราเนี่ยแหละค่ะ. เครื่องดนตรีที่ให้จังหวะที่ดีที่สุด.

คุณแม่เลยมาถึงบางอ้อ)

๑. มีการเล่นเกมต่างๆกัน ซึ่งเยอะมากจำไม่ได้แล้ว. มีการแบ่งเด็กๆจาก20คน ออกเป็น4 ทีมแล้วให้เล่นเกมแข่งกัน

๑. เด็กๆต้องสวดมนต์ก่อนเข้านอนทุกคืน

๑. ตอนเข้ามือนอกกำลังกาย ขยับแข้งขยับขา

๑. เวลาทานอาหารต้องช่วยเหลือตัวเอง ตักอาหารต่าง ๆ มานั่งทานเอง

๑. อาบน้ำแต่งตัวเอง แต่สองสาวบอกว่ามีพี่มาช่วยสระผมให้เพราะแชมพูเข้าตา งานนี้เลยต้องมีตัวช่วย

๑. ห้องนอนเป็นห้องรวมใหญ่เป็นเตียง 2 ชั้น. พี่ๆนอนชั้นบน ส่วนน้องนอนชั้นล่าง. แยกห้องนอนชาย หญิงไม่ปนกัน

๑. อย่างอื่นยังมีอีกแต่คงจะยังไม่ออก แต่ขอบอกว่าสองสาวติดใจอยากไปเข้าค่ายอีก เอาไว้รอปีหน้าค่อยไปร่วมกิจกรรมกันใหม่

เออ จริงสิก่อนกลับออกมาจากสโมสรนักศึกษาคณะ ได้เจอกับ พี่ข้าวปั้น อยู่สาธารณะสุขปี4 พี่นัทเรียนทันตะปี5

และพี่ริตซึ่งเป็นคนคอยช่วยเหลือนัตซีกับเอมิส่วนพี่ๆที่เอมิกับนัตซีพูดถึงแต่ไม่ได้เจอคือพี่แอลกับพี่ปลาย. คิดว่าโอกาสหน้าคงจะได้เจอกันอีก

ประสบการณ์การมาเข้าค่ายครั้งนี้ทำให้คุณแม่ประเมินศักยภาพลูกได้ว่า สามารถดูแลรับผิดชอบตัวเองได้ มีความเข้มแข็ง
อดทนดีเพราะการเดินทางไปกลับด้วยตัวเองก็ไกลอยู่สำหรับเด็กๆอายุ6 ขวบกับ8. ขอบอกว่า นับว่าสมบุกสมบันกันจริงๆ เรื่องเม้าท์ที่พี่ๆเม้าท์ถึงเอมิก็คือ
เข้มแข็งร่าเริง กล้าแสดงออก ร่วมแสดงความคิดเห็น กล้าพูด แต่ไม่ซื่ออ่อนเป็นใหญ่ดี ส่วนนัตซี น่ารัก ยิ้มเก่ง ร่าเริงอารมณ์ดี ซื่ออ่อนช่างพูดช่างเจรจา.
พูดจนพี่ๆต้องควักกระเป๋าตังค์จ่ายค่าขนม ค่าซาลาเปาเลี้ยงไปแล้ว. ขอบหิวบ่อย. ชอบให้ซื้อของกิน (. ไข่เลยคะ ชอบชิมชอบกินแต่ไม่เคยหมดสักอย่างเลย.
พี่ๆโดนน้องนัตซีอ่อนท่าดาวานปรึษาใส่ เป็นต้องใจอ่อนทุกทีชีนา. ฮะ ฮะ ฮะ อดขำไม่ได้. พี่ๆโดนมนต์เสน่ห์ของน้องนัตซีเข้าให้แล้วละคะ

งานนี้ต้องขอขอบคุณผู้จัดทำ อาจารย์และนักศึกษาที่มีจิตอาสาของมหาวิทยาลัยมหิดล.
มาสร้างค่ายดีๆให้เด็กๆได้มีโอกาสและมีประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างจากเดิมไป ฝึกการเข้าสังคม. การใช้ชีวิตที่ต้องรู้จักความรับผิดชอบช่วยเหลือตนเอง
และการสร้างมิตรภาพใหม่ๆให้กับคนรอบข้าง และประโยชน์อีกนานับประการที่พูดเท่าไรก็คงไม่หมด ขอขอบคุณที่ช่วยดูแลใส่ใจ
เอาใจใส่กับบรรดาปู่น้อยๆทั้งหลายที่ต้องคอยจับใส่กระดัง ขอบคุณจริงๆคะ. สัญญาว่าปีหน้าไปอีกแน่ๆ อย่าลืมชวนอีกก็แล้วกันคะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)